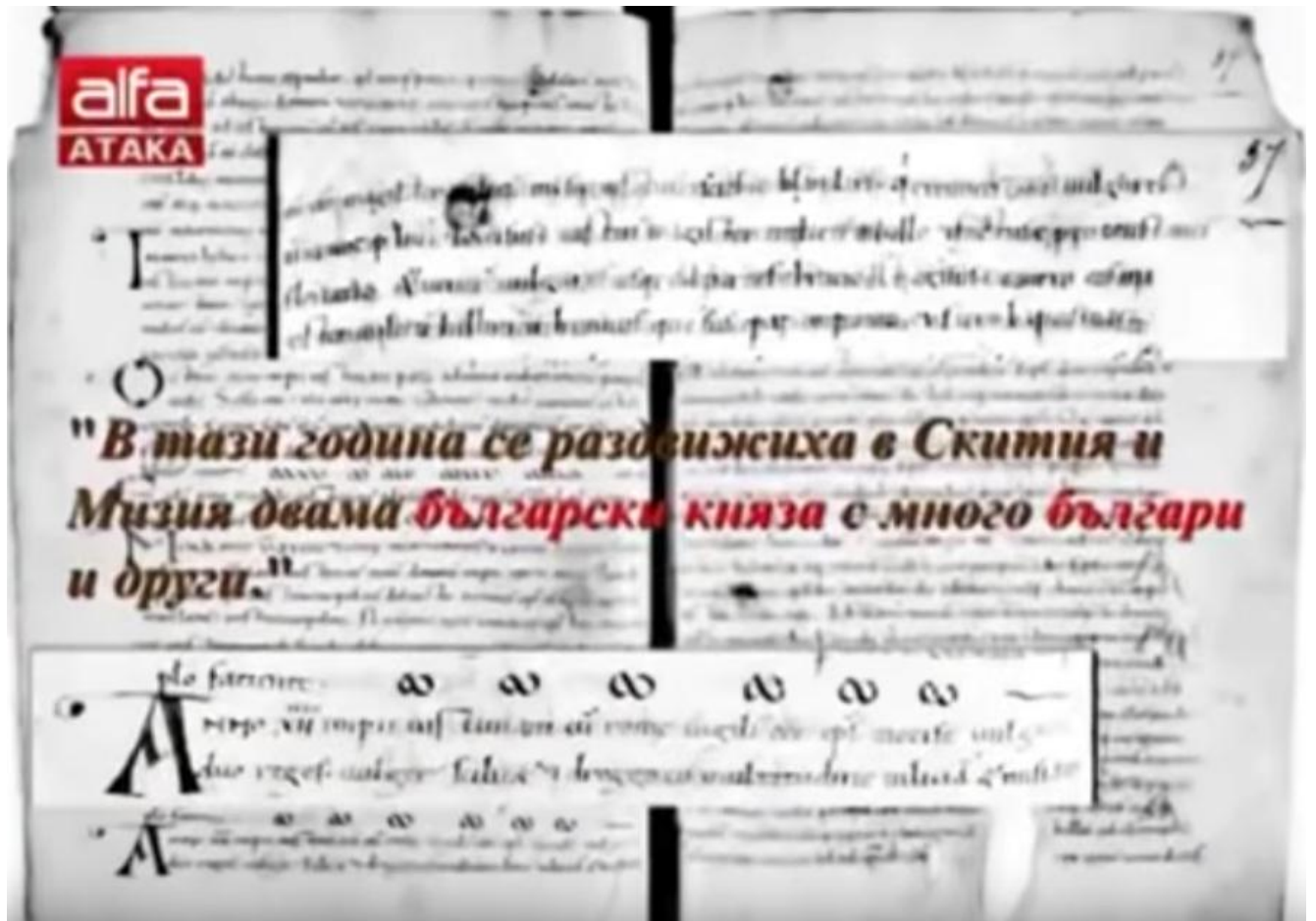

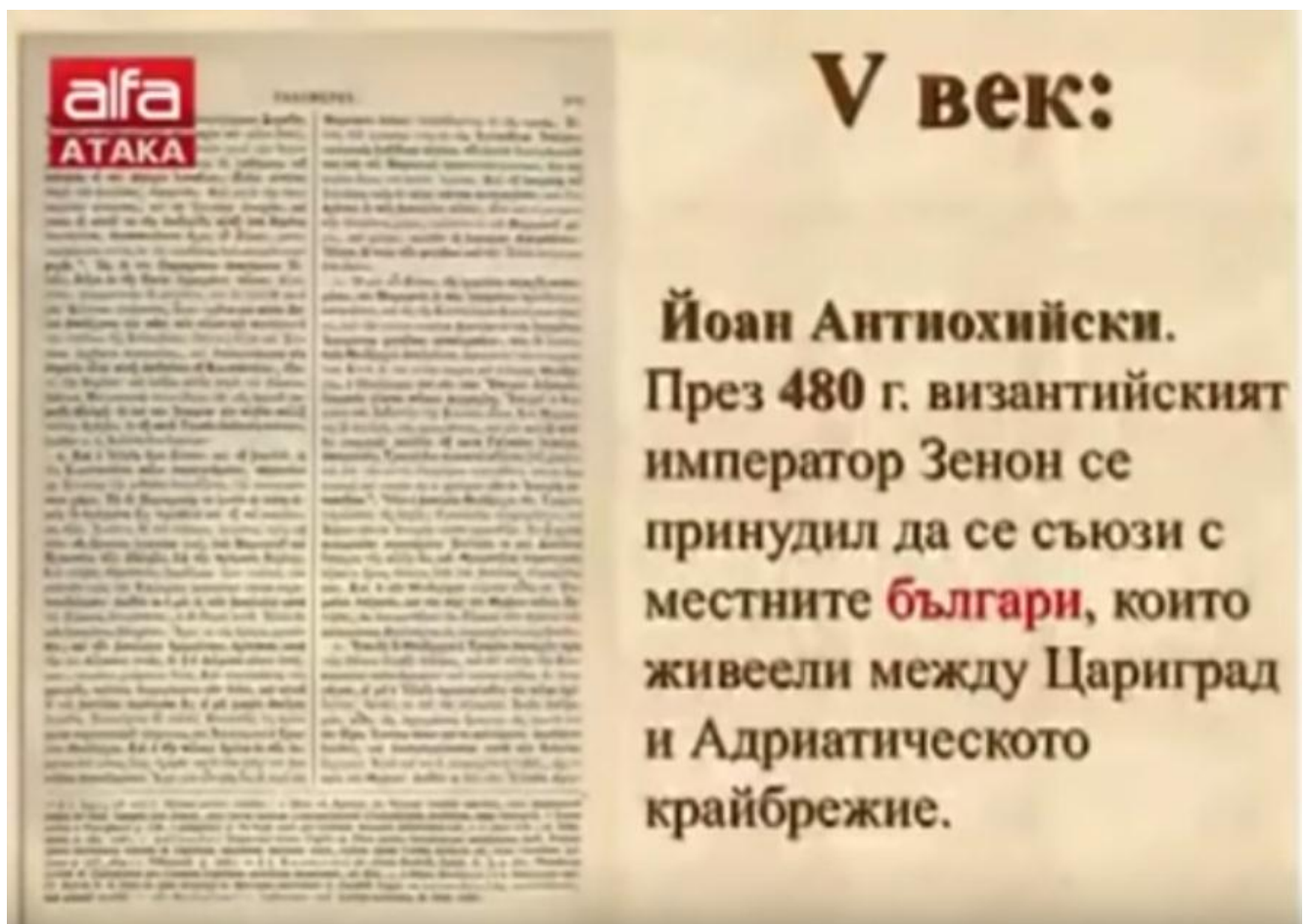
10.[2:15:14 – 2:15:30] След като е коментирал съобщението на Теофан Изповедник за двамата български “рѣцѣ” от 538/9г., д-р Пасков пояснява следващия слайд така: „... виждаме оригинала на документа със уголемени точно тези фрагменти: т.е. долно ляво започва този текст, който сме извели, а горно дясно е продължението, а в средата сме дали самия превод. Т.е. отново спазваме правилото „казал – показал – доказал“. Има документ – има история, няма документ – има размисли на чашка чай.“

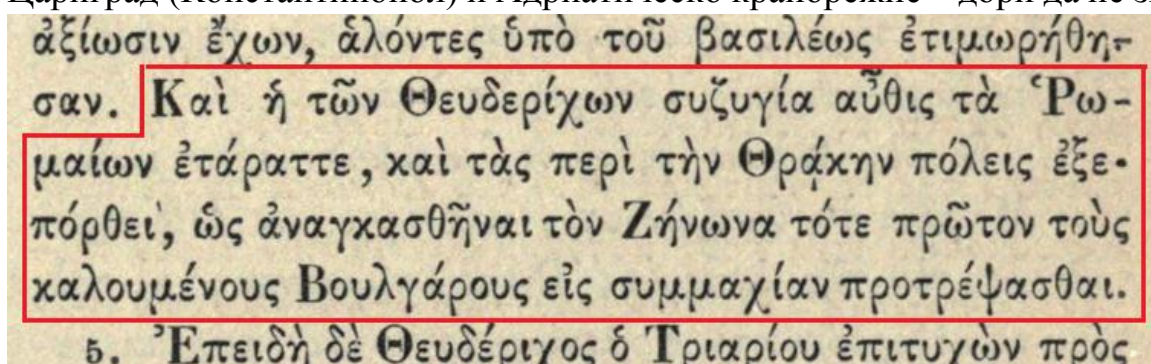
Ще прескоча погрешността на превода „княза“, както и на „и други“ не само защото преводните грешки изобилстват в тези слайдове, но и защото не това в случая е същественото.

Смятам за добре известно, че Теофан Изповедник е ромейски автор от VIII/IX век, който пише на гръцки език. Но погледнете слайда, където трябва да е представен според собствените думи на Пасков оригинала на Теофан. На гръцки ли е този текст? На долния фрагмент, въпреки размазаното изображение, се чете доста ясно “Anno XII imperii ...”, което означава „В 12-тата година от императорстването...“, но на латински език. Всъщност д-р Пасков не показва никакъв оригинал на Теофан, а препис на латинския превод на Теофан, направен от Анастасий Библиотекар, т.е. не спазва собствения си принцип, деклариран за пореден път. Резонно е да се зададе въпросът: толкова пренебрежително ли се отнася Пасков към публиката си, че да я лъже, без да му мигне окото или и той самият не разбира какво показва?

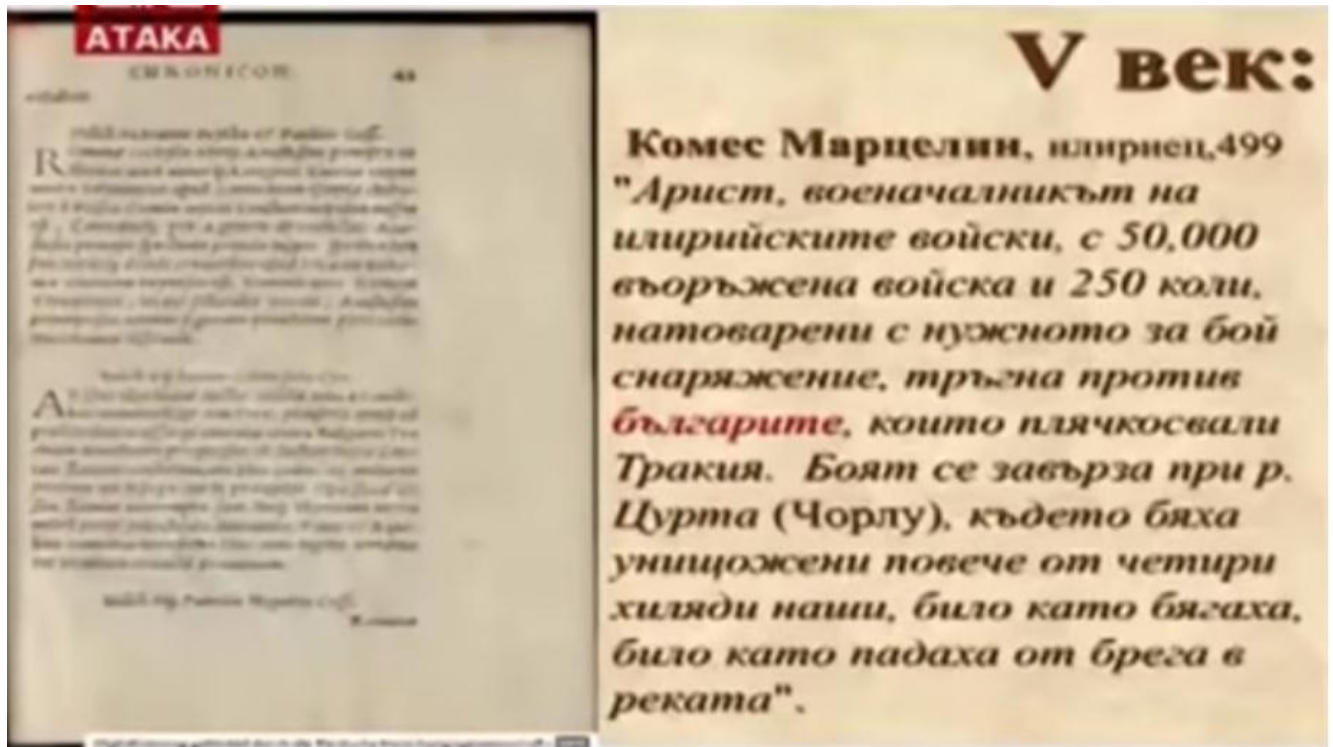
11.[2:15:14 – 2:15:30] Добър пример за безцеремонна манипулация е слайдът, посветен на едно от най-ранните известия за контакти между българите и Източната империя – това на Йоан Антиохийски.

От написаното на слайда е вярно само че в 480г. Зенон се е съюзил с българите. Останалото е лъжа: у този автор нито се споменава за **местни** българи, нито пък е казано къде живеят. Това е приписано на Йоан Антиохийски, за да обслужи твърденията на Пасков, че българите били местен, балкански народ. И за още по-голяма верификация е прибавена измислицата, че живеели между Цариград (Цариград? В гръцки текст?) и Адриатическото крайбрежие – т.е. на цялата територия на полуострова. Всъщност този автор е написал само: „Съюзът на Теодориховците отново безспокоял [държавата] на ромеите, понеже те опустошавали градовете на Тракия. Поради това тогава Зенон бил принуден да повика за първи път така наречените българи за съюзници.“ А който не вярва на току що цитирания превод, може сам да види в оригиналното издание (Fragmenta Historiarum Graecorum, Parisiis 1851, p.619) ако не друго, поне дали там присъства Цариград (Константинопол) и Адриатическо крайбрежие – дори да не знае гръцки.

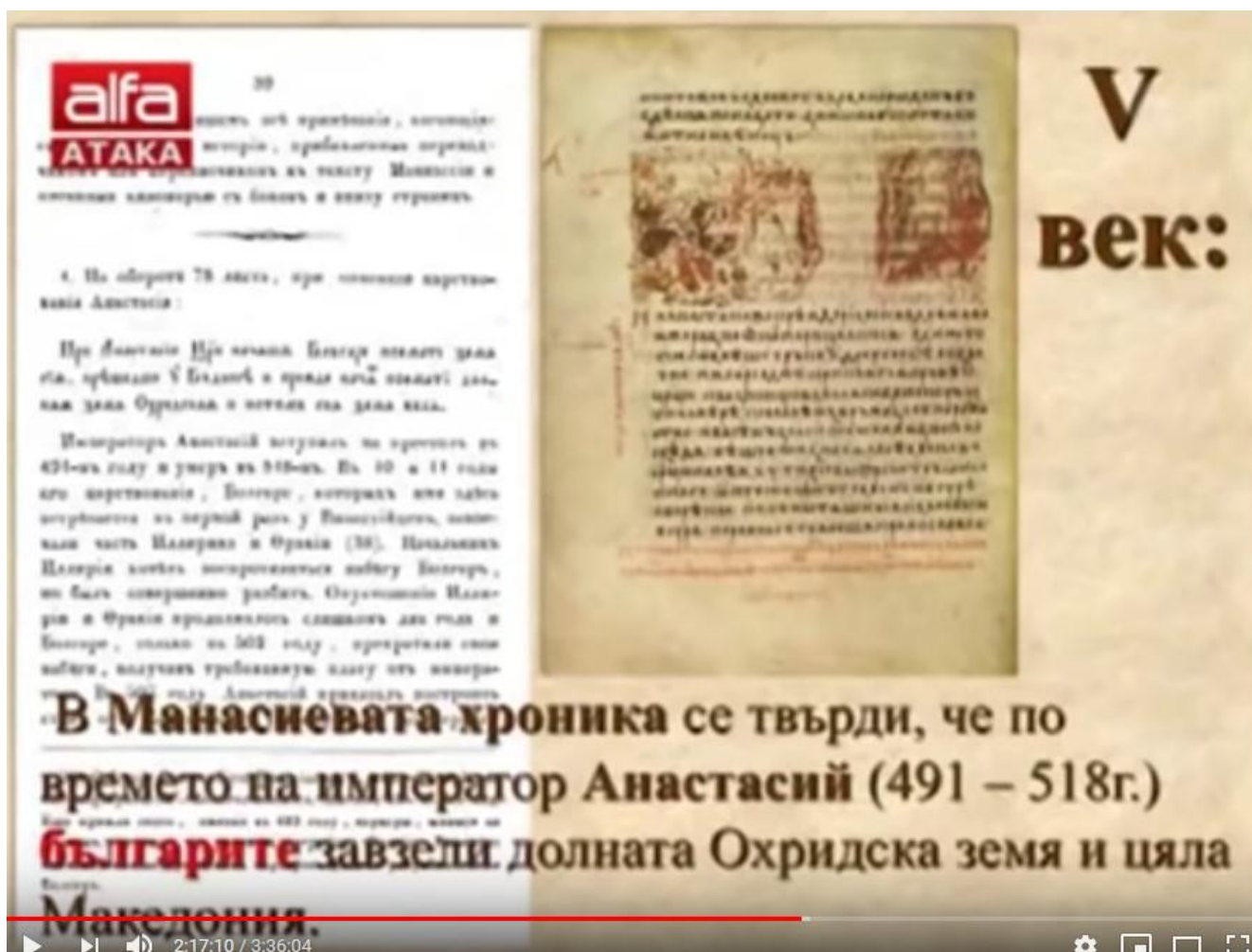
12.[2:16:15 – 2:16:22] С цитат от Комес Марцелин, съответно леко преиначен (или зле преведен?) и снабден с волна топографска идентификация, д-р Пасков продължава да утвърждава тезата, че българите в V век живеят и властват над почти целия Балкански полуостров:

В оригинала се говори за 15 000 войници, а на слайда те са се умножили над три пъти. Трудно е да се каже каква е причината: неточен превод или стремеж българската победа да се представи още по-бляскава.

Единствената причина да се отъждествява Цурта с Чорлу е несъстоятелното схващане, че българите са имали още от IV-V век държава, която обхващала целия полуостров до самите врати на ромейската столица, а Чорлу е съвсем близо до Константинопол. Ако имаше предвид Чорлу, Комес Марцелин, който е роден на Балканите и е писал хрониката си в Константинопол, щеше да напише Tzurulum, тъй като добре е познавал региона. Всъщност тази идентификация не е направена от Пасков и екипа му, а от Ганчо Ценов още преди близо век, но не е приета нито от нашата, нито от чуждата историография – от една страна, защото е абсолютно произволна и без нито един аргумент, а от друга – може би защото Г. Ценов (както впрочем и Пасков) е пропуснал да забележи, че Цурта е река (*bellum iuxta Tzurtam fluvium consertum...*), докато Чорлу е град.

13.[2:17:08 – 2:17:58] За „доказване“ на тезата, че българите са живели и владели целия Балкански полуостров още в ранно време, Пламен Пасков използва и българските добавки към Манасиевата хроника – подборно, разбира се. Т. напр. той използва известието за действията на българите по времето на Анастасий I, но напълно премълчава това за идването на Аспаруховите българи по времето на Константин Погонат. Ето обаче по какъв начин е употребено първото от тези две исторически свидетелства:

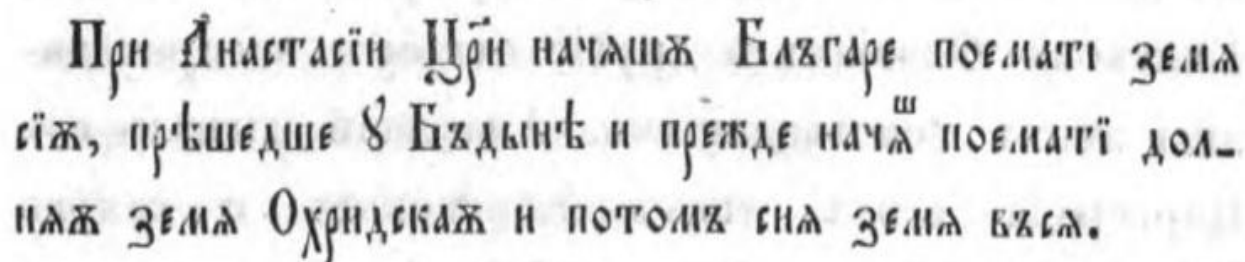

Пасков старателно пояснява какво трябвало да се разбира под „Македония“ по това време – все така за да представи българите колкото е възможно по-разширени из балканските предели: *„Веднага правим уточнение какво имат предвид под Македония във пети век. Във пети век Македония не е там, където е днешната република Македония, бившата югославска република. Във пети век Македония е Охридска Тракия, т.е. отново в подстъпите на Константинопол, т.е. отново до съответната Цурта или днешното Чорлу. Т.е. имаме пълно препотвърждаване на думите на Йоан Антиохийски, на Комес Марцелин във Манасиевата хроника.“*

Какво обаче „препотвърждава“ това уточнение на практика? Че земята на българите стигала до Константинопол? Но, както видяхме по-горе, Йоан Антиохийски нищо такова не е писал – твърдението, че българите са живели в V век „между Цариград и Адриатическото крайбрежие“ не е негово, а му е приписано манипулативно от Пасков и сие. Нищо подобно не твърди и Комес Марцелин, защото не той, а Г. Ценов и Пасков отъждествяват река Цурта с град Чорлу, приближавайки по този начин българите до ромейската столица. Следователно текстът от слайда и д-р Пасковото „уточнение“ препотвърждават единствено манипулациите, направени с изворовите сведения от екипа на Пасков и това е напълно достатъчно, за да се запита човек не е ли и написаното на този слайд, както и „уточнението“ на лектора, поредна манипулация. Точно това е. През пети век Македония си е там, където е била и през четвърти и никой никъде не я е местил. Пламен Пасков говори за друга Македония, за византийската тема, която обхваща

територията на днешната Одринска Тракия (неправилно назована от Пасков в предаването „Охридска“, което, разбира се, е само езикова грешка). Обаче тази тема Македония, която очевидно му е много необходима, не съществува нито през пети, нито през шести, нито през седми век – тя е създадена чак в края на осми век. Пасков или няма представа откога съществува темата в Одринска Тракия, или – ако знае – просто заблуждава публиката.

Но уточненията – както фалшивите, така и истинските – около това какво се разбираше под Македония в годините от царуването на Анастасий мигом стават излишни, ако човек погледне текста на тази добавка към Манасиевата хроника.

При Анастасіи Црѣи начашъ Българе поемати земля сѣж, прѣшедше ѿ Бѣдынѣ и прѣжде начашъ поемати долнажъ земля Охридскаж и потомъ снѣ земля Бѣла.

Да виждате да се споменава Македония? Имаме работа с поредното манипулиране на извор с цел манипулиране и на публиката.

Но, мъчейки се да се възползва от тази добавка, за да утвърждава едно, д-р Пасков явно пропуска друго: текстът свидетелства, че „българите **започнали да завземат** тази земя“, т.е. до този момент не са били там, дошли са отнякъде. И това го пишат самите българи, които трябва да са знаели по-добре от съвременните амбицирани „изследователи“-лаици дали прадедите им са били местно население или пришълци. Струва ми се, че ако беше съобразил това, Пламен Пасков никога не би прибегнал до добавките към Манасиевата хроника.